

“Iată stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20)

Numărul 124 (2016), Duminica a 8-a după Rusalii
(Înmulțirea pâinilor)

Evanghelia: Matei 14, 14-22*

In vremea aceea Iisus ieșind, a văzut mulțime mare și I s'a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

Iar când s'a făcut seară, ucenicii s'au apropiat de El și I-au zis: „Locul este pustiu și iată că vremea a trecut; dă drumul mulțimilor ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare“. Iisus însă le-a răspuns: „Nu trebuie să se ducă; dați-le voi să mănânce“. Iar ei I-au zis: „Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești“. Și El a zis: „Aduceți-Mi-le aici!“ Și poruncind mulțimii să se așeze pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat; și, frângând, a dat ucenicilor pâinile; iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s'au săturat; și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

Și îndată Iisus i-a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărâmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.

Maica Domnului — “cea mai cuprinzătoare decât cerurile”

Părintele Efreim Filotheitul

Astăzi vom spune puține lucruri în cinstea Maicii Domnului, pe care Biserica noastră Ortodoxă o ridică deasupra heruvimilor și a serafimilor, în timp ce ereticii o coboară la treapta de necinste.

Când Maica Domnului s-a întâlnit cu Sfânta Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul, i-a zis printre altele: “de acum mă vor ferici toate neamurile” (Luca 1, 48), adică, de acum înainte toate neamurile, oamenii care vor crede în Domnul, mă vor ferici pentru vrednicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu Tatăl, ca să devin mama Fiului Lui. Ce cinste nemaîntâlnită pentru o femeie!

*)Texte preluate din ediția jubiliară a Sfântului Sinod, 2000, citată pe scurt: Biblia Bartolomeu

În zilele noastre se vorbește foarte mult despre diferența dintre genuri, bărbat și femeie. Luptele acestea pentru egalitate și așa zisele mișcări feministe au venit foarte târziu. Creștinismul a rezolvat această problemă de două mii de ani, desființând diferențele și cinstind-o pe femeie, ca fiind egală cu bărbatul. Nu doar atât, dar i-a dăruit femeii o cinste pe care n-a avut-o, n-o are și n-o va avea niciun bărbat. Femeia aceasta este Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. **În creștinism, în Biserică, oamenii nu sunt rânduiți după criteriile de neam, condiție socială, instruire, situație economică și altele. Singurul criteriu care îi definește este sfințenia. Înaintea ochilor lui Dumnezeu nu există bărbați și femei, păcătoși și pocăiți, evlavioși și lipsiți de evlavie, sfinți și mai puțin sfinți.**

La Adormirea Maicii Domnului se cinstește omul cel mai sfânt în chipul Maicii Domnului. Ea a rămas fără stricăciune atât în viață, cât și în moarte. Nașterea Fiului ei nu i-a distrus fecioria, păcatul nu i-a pierdut sufletul, iar moartea nu i-a distrus trupul. Precum trupul lui Hristos a rămas nesticăcios prin moartea pe cruce, așa a rămas și trupul Maicii Domnului, ea a murit, dar nu s-a stricat.

Deoarece în Biserica Ortodoxă avem trupurile nesticăcioase ale sfinților pe care le cinstim, cu atât mai firesc era să rămână nesticăcios cortul purtător de Dumnezeu al Maicii Domnului și Dumnezeului nostru. Și era oare posibil să rămână pentru totdeauna pe pământ? Nu, ci a fost mutat la cer. Maica Domnului, adusă la templu, a intrat în Sfânta Sfintelor din templul lui Solomon, în timp ce, prin adormire, sufletul ei atotcurat și minunat împreună cu trupul ei slăvit și nesticăcios, au intrat în Sfânta Sfintelor din ceruri.

Dacă pentru ceilalți oameni moartea înseamnă distrugerea trupului, pentru Maica Domnului ea a fost purtătoare de viață. Desigur, la învierea obștească se va întâmpla preschimbarea tuturor credincioșilor, dar la Maica Domnului s-a întâmplat la trei zile după înmormântarea ei. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, moartea este începutul celei de-a doua existențe, a celei veșnice, atât a sufletului, cât și a trupului. Nu era posibil ca moartea să o țină pe aceea "unită în întregime cu Dumnezeu".

Cinstirea Maicii Domnului o manifestăm puternic la sărbătoarea Adormirii. Cine a cinstit-o? Fiul ei și Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Dacă, pentru calea pământească a lui Iisus Hristos înaintemergător a fost Sfântul Ioan Botezătorul, pentru calea cerească a Născătoarei de Dumnezeu înaintemergător a fost Hristos. El, primul, a biruit moartea și cu trupul Său nesticăcios, așa cum se cade unui Dumnezeu, S-a înălțat și S-a făcut înaintemergătorul Maicii Domnului la ceruri. Hristos este primul născut din morți care S-a înălțat ca să pregătească calea pe care credincioșii vor merge la ceruri. Sfântul Apostol Pavel spune: "Unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec" (Evrei 6, 20).

Maica Domnului a primit în pântecele ei pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Care a

lucrat firea omenească din ea și a unit-o cu firea Lui divină, în Persoana lui Hristos, Care o primește în ceruri deplină, cu trupul și cu sufletul. Iar Maica Domnului, prin primirea lui Hristos în pântecele ei, a devenit Platitera cerurilor (“mai cuprinzătoare decât cerurile”). O vedem în această ipostază și în picturile din Biserica. Ea L-a primit pe Hristos, L-a purtat în pântece și L-a născut. Acum El primește în palmele Lui sufletul sfânt al Maicii, Născătoarea de Dumnezeu. (...) **Maica Domnului a avut grijă, L-a ocrotit pe Iisus Hristos când era copil, iar acum Fiul o primește pe mama Lui ca Împărăteasă a cerurilor: “Șezut-a Împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată”(Ps. 44, 11).**

Și Apostolii au cinstit-o pe Maica Domnului, s-au adunat cu toții la Ierusalim ca să înmormânteze trupul Născătoarei de Dumnezeu și Maicii Învățătorului lor. Sfânta tradiție consemnează: “Apostoli, de la margini, adunându-vă, îngropați trupul meu...” . Nimeni să nu se îndoiască de faptul că Apostolii s-au adunat de la marginile lumii, căci ei sunt vulturii Duhului Sfânt. Cum s-au răspândit ei în toată lumea? Cine le-a dat “aripi la picioare” ca să alerge pretutindeni? Puterea lui Dumnezeu. Această putere îi aduce pe Apostoli și acum, de la marginile lumii, și îi adună la Ierusalim. Cel care i-a dat car de foc lui Ilie Tezviteanul și l-a urcat în înălțimi, cel care l-a luat pe Apostolul Filip din Gaza și l-a dus la Azot, așa cum citim în Faptele Apostolilor, Acela a trimis pentru fiecare Apostol un car special, nu ca cele pe care le avem noi, ci de nor luminos, ce i-a adus la Ierusalim. Apostolii au cinstit pe Maica Domnului și, uimiți, plini de admirație, au văzut că a treia zi trupul ei lipsește din mormântul aflat în Grădina Ghetsimani.

Maica Domnului a fost cinstită și de îngerii cerului care au primit-o la adormirea ei, au însoțit-o și au ridicat-o la locașurile, la corturile cerești. Uimiți, au văzut-o urcând mai presus decât heruvimii și serafimii, așa cum se spune în Mărimuri: “Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. Îngerii sunt uimiți să vadă primul trup omenesc înălțându-se și preamărindu-se în Împărăția Cerurilor. Așa cum au înmărmurit la Înălțarea lui Hristos, pentru că au văzut pe Dumnezeu cel unit cu omul înălțându-se ca persoană divino-umană, în timp ce, atunci când coborâse pentru întrupare, era doar Dumnezeu, așa și acum sunt uimiți de mutarea Născătoarei de Dumnezeu. Îngerii se obișnuiseră să primească doar sufletele sfinților, mântuite și izbăvite, acum, însă, primesc și trupul preacurat al Născătoarei de Dumnezeu, pe care “mormântul și putrejunea nu l-au ținut”. Așa cum noi ne-am mirat când l-am văzut pe primul astronaut urcând la înălțime și pășind pe lună, așa și îngerii au înmărmurit când au văzut picior omenesc pășind în Sfânta Sfințelor din ceruri. Maica Domnului este prima femeie “astronaut” care s-a înălțat mai presus decât îngerii.

Maicii Domnului îi sunt închinete cele mai multe biserici și cele mai multe mănăstiri o au drept ocrotitoare. Pictura bizantină, prin icoanele ei, exprimă poziția Bisericii

noastre, dogmatică, față de Maica Domnului, în fața căreia se aprind cele mai multe lumânări. Pe Născătoarea de Dumnezeu o chemăm în momentele cele mai dureroase și grele ale vieții și înaintea icoanei ei vărsăm râuri de lacrimi. Chipul ei este adânc înrădăcinat în conștiința poporului nostru ortodox.

Creștinii mei binecuvântați, v-am arătat pe cei care cinstesc pe Maica Domnului, sunt însă și din ceilalți, care necinstesc persoana ei. (...) astăzi, sunt mulți cei care o necinstesc, printre care antihriștii hiliaști. Ei vorbesc despre Maria, ca și cum ar fi doamna Maria, vecina lor, într-așa hal de umilință au coborât-o. **Ereticii protestanți acceptă denumirea de Născătoare de Dumnezeu, dar nu și pururea fecioria Maicii Domnului, și acesta este un alt mod de blasfemie.** Ei aruncă astfel diamantul cerului în noroiul iubirii și poftelor trupești prin credințele lor blestamate. Auzim și vedem anumiți paranoici ortodocși spunând că o văd, chipurile, pe Maica Domnului, care le dictează scrieri și epistole. Este vorba de așa numiții "luminați", nemintoșii care pun în gura Maicii Domnului tâmpeniile lor. (...) Maica Domnului se întristează pentru necuviința mare a poporului, deci, câți suntem credincioși, să ne pocăim, s-o cinstim cu adevărat și să spunem cu durere, cu dor și cu iubire pentru noi înșine și pentru aproapele: "Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi, fiii tăi." Amin.

Vitamine duhovnicești

Când te rogi pentru cineva, îl copleșești cu iubire

"Când aveți o iubire mare, iar această iubire vă mișcă spre rugăciune, atunci valurile iubirii voastre merg și-l influențează pe cel pentru care vă rugați; creați în jurul lui un scut de apărare și-l înrâuriți, îl călăuziți spre bine. Văzând strădania voastră, Dumnezeu vă dă har bogat și vouă, și aceluia. Dar trebuie să murim pentru noi înșine. Ați înțeles? Voi sunteți necăjiți atunci când ceilalți nu sunt buni, în vreme ce ar trebui să vă dăruiați rugăciunii, ca să se împlinescă ceea ce dorim prin harul lui Dumnezeu. Voi vă faceți cunoscuți prin înțelepciunea voastră, dar asta nu-i chiar așa de bine. Taina este alta, nu ce vom spune sau ce vom arăta celorlalți. Taina este dăruirea noastră, rugăciunea către Dumnezeu, pentru ca frații noștri să aibă parte de ceea ce trebuie, prin harul lui Dumnezeu. Asta este. Ceea ce noi nu putem face, o va face harul lui Dumnezeu."

"În acea clipă în care sufletul vostru are nevoie și vă luptați, să strigați: "Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă." Pe toate să le primiți prin rugăciune. Acesta este un mare secret."

Sursa: *Ne vorbește părintele Porfirie – Viața și cuvintele*, Editura Egumenița, 2003, pp. 223-224, 251